

Protestants Marken



Jaargang 1, nummer : 8

verschijnt wekelijks

Zaterdag 24 februari 2007

Kerkdiensten voor : zondag 25 februari 2007

10:00 uur	Tweede Lijdenszondag <i>ds H.G. Hoogenkamp te Zuiderwoude</i> Intochtslied: <i>Gezang 172: 1 en 2</i>	10:00 uur	<i>ds W. Gugler</i> Schoollied: <i>Gezang 172: 1</i>
17.00 uur	<i>ds J. Pronk</i> Intochtslied: <i>Gezang 172: 1 en 2</i>		Crèche: <i>Dirkje Vierveijzer en Neeltje Zeeman</i>
	Eerste collecte voor: <i>Kerk in Actie Zending</i> Tweede collecte voor: <i>onze Hervormde Gemeente</i>		Tekst: <i>1 Cor. 15: 1-20</i> Kindernevendienst: <i>Corine de Waart en Irma Moenis</i> Kaarsen/Schoollied: <i>Linsey Zeeman</i> Collecte voor: <i>de kerk</i>

Dagelijkse schriftlezingen

zo	25 februari	Lucas 6:43-49
ma	26 februari	Job 25:1-6
di	27 februari	Job 26:1-14
Wo	28 februari	Job 27:1-10
do	1 maart	Job 27:11-23
vr	2 maart	Job 28:1-11
za	3 maart	Job 28:12-28

Goede vruchten
Nietig
Wat deed jij?
Onschuldig!
Wee de goddeloze
Vindbaar
Onvindbaar?

OVERDENKING

“Voortaan zullen, zolang de aarde bestaat, zaaiing en oogst, koude en hitte, zomer en winter, dag en nacht niet ophouden”.

Genesis 8, vers 22.

In den beginne schiep God de hemel en de aarde, de aarde nu was woest en ledig en duisternis lag op de vloed, en de Geest Gods zweefde over de wateren.

Met deze woorden begint Genesis, het eerste bijbelboek!

Dan volgt het wonderbaarlijke verhaal van de schepping, met als kroon de schepping van de mens, die werd gesteld als heerser over alles wat geschapen was! Het begon zo mooi!

Maar in het Paradijs ging het al mis, door de zondeval werd de mens zich bewust van goed en kwaad en verloor daarmee zijn onbevangingheid. Het Paradijs is al lang niet meer en de aarde is er slecht aan toe want als we de kranten moeten geloven zullen binnen een eeuw grote delen van de aarde worden overspoeld door smeltwater van de ijskappen, die als gevolg van de opwarming door uitlaatgassen, het zogeheten broeikas-effect, aan het smelten zijn, en ons landje zal over zo'n dertig jaar bijna verdwenen zijn! In andere gebieden zal binnen tientallen jaren geen leven meer mogelijk zijn door oprukkende woestijngebieden! Is dit een reëel (schrik)beeld, ons voorgespiegeld door fanatieke wetenschappers of moeten we het allemaal met een korreltje zout nemen? En wat doe je met dit gegeven in het licht van de Bijbel? Na de zondvloed immers deed God de hier bovenstaande belofte aan Noach!

Wat je ook van die toekomstige rampen mag denken, hoe wij omgaan met onze aarde heeft toch blijkbaar grotere gevolgen voor de toekomst en de toekomst van onze kinderen dan we dachten en het is dan ook erg kortzichtig om nu te letterlijk te denken: na mij de zondvloed! Ondertussen wordt overal ter wereld de noodklok geluid dat er nu toch werkelijk iets moet gebeuren om onze aarde te redden. Er moeten allerlei maatregelen en wetten in het leven worden geroepen om de schade nog enigszins te beperken, en natuurlijk kost dat veel geld. Vaak wordt er bij milieuproblemen met een beschuldigend vingertje gewezen naar de politiek, dat is ook de makkelijkste weg, zo'n afschuifstelsel, dan heb je er zelf niets mee te maken! Och, ja, we willen natuurlijk wel iets doen zoals geld doneren als we er zelf maar geen last van hebben en door kunnen leven zoals we dat gewend zijn.

Maar ook hier ligt een taak, een opdracht voor u en mij om met meer wijsheid met onze aarde, onze leefplek, om te gaan en het laatste wat we moeten doen is onze kop in het zand steken en denken dat onze inspanningen een druppel op de gloeiende plaat zijn!

In Genesis 8 lezen we hoe de ark weer aan land kwam na de zondvloed, hoe het water zich terugtrok en over de duif die Noach tot drie keer toe liet uitvliegen, de 2^e keer bracht ze een olijftak, de 3^e keer kwam ze niet meer terug. De aarde kreeg een tweede kans!

Toen Noach met zijn gezin en alle dieren uit de ark kwam bouwde hij een altaar voor God; De geuren van dit altaar behaagden de Here, waardoor Hij besloot tot de belofte in vers 22, zoals die hierboven staat! Deze belofte bestaat nog steeds, het is alleen de vraag of en wanneer deze belofte wordt achterhaald door ons misbruik van de aarde! Laten we dus ons best doen om de door ons geleende aarde weer terug geven aan haar Schepper voordat ze ons afgenomen wordt!

De mensheid moet letterlijk op de knieën om te erkennen dat er grote fouten zijn gemaakt! De mensheid, daar horen wij ook bij, als kerk, als gelovigen! Kunnen we God weer behagen door Hem om genade en wijsheid te bidden?

Er gaat een verhaal over de schepping van de aarde, God had de aarde geschapen en de mens de aarde gegeven om te bewerken en te bevolken. De mens echter maakte er een bende

van, de aarde werd vervuild, vergiftigd en uitgeput en de mensheid ging ten onder aan zonde en verval! Toen zei God met een zucht: Goed, ik probeer het nog één keer!
Hoeveel geduld heeft Hij nog ?

Anneke Commandeur-Kroes

Voorbede

1. Voor de kinderen, dat zij veilig mogen zijn, Heer in Uw armen en dat ze veel mogen zingen van de Vader in de hemel, die van alle kinderen houdt.
2. Voor de zieken, thuis of in het ziekenhuis, Heer wil hun sterken.
3. Voor alle eenzamen en bedroefden, voor alle die het moeilijk hebben, Heer wil geven kracht naar kruis, dat ze de vrede mogen vinden.
4. Voor de Doopouders, dat zij hun kinderen opvoeden in de vreze des Heren.
5. Voor de Zending en Evangelisatie, Heer wil al dit werk zegenen opdat mensen komen tot geloof en bekering.
6. Voor land en volk, Heer wij danken U voor alle zegeningen.
7. Voor allen die in Hoogheid zijn gezeten, die landen en volken regeren ook ons land en dorp, Heer dat zij ons regeren in vrede en gerechtigheid.

L. Kes-Schouten

Collecten Patmoskerk

Zondag 18 februari 2007

Collecte bestemd voor de Diaconie € 102,85

Collecten Hervormde Kerk

Zondag 18 februari 2007

Eerste collecte bestemd voor het Project van de Waterlandse Gemeenten € 112,95

Tweede collecte bestemd voor onze Hervormde Gemeente € 120,60

Bij de diensten

Op zondag 25 februari willen we in de verkondiging nadenken over 1 Korintiërs 15: 1-20. In dit hoofdstuk legt Paulus uit wat de betekenis is van de opstanding van Christus. Laten we heel bewust de zogenaamde Lijdenstijd (of 40-dagen-tijd) beginnen met het oog op Pasen, de opstanding van Jezus. Je kunt de opstanding van Jezus niet beperken tot Pasen. De Opgestane werpt zijn licht over heel ons leven, ook over de Lijdenstijd.

Met een hartelijke groet,
Ds. Werner Gugler

Bij de kerkdiensten

Zondag is het de tweede Lijdenszondag. In de morgendienst in de Hervormde Kerk hoopt voor te gaan ds H.G. Hoogenkamp uit Zuiderwoude. Zelf ga ik voor in Uitdam. Het is dus een ruilbeurt met hem.

In de middagdienst overdenken wij het tweede kruiswoord: Jezus zei tegen zijn moeder: Dat is uw zoon. En Hij zei tegen de leerling: Dat is je moeder. (Johannes 19: 26 en 27).

Ds J. Pronk

Catechisaties

De dinsdagavondcatechisatie in de Hervormde Pastorie van a.s. dinsdag komt te vervallen in verband met de voorjaarsvakantie. De belijdeniscatechisatie op a.s. woensdag gaat wel door. De belijdeniscatechisanten zijn de schoolbanken al ontgroeid.

Ds J. Pronk

Gift

Op huisbezoek ontvangen een gift van 10 euro voor de Hervormde Gemeente. Hartelijk dank.

De Ziekenboeg

Waterlandziekenhuis, Postbus 250, 1440 AG Purmerend
Afd. B2 kamer 1: hr C. Schipper, Hoogkamplaan 4.

Kerkdienst Jaap van Praaghuis in Purmerend

Dat was toch wel een bijzondere ervaring voor mij, toen ik vorige week donderdag mijn eerste kerkdienst in het Jaap van Praaghuis mocht houden. Ik weet nog, dat het huis gebouwd werd. Naast het werk-in-uitvoeringsbord stond een groot bord, waarop te lezen stond, dat daar een huis gebouwd werd voor niet-kerkelijk gebonden bejaarden. Het huis aan de overkant, het verpleeghuis Overwhere, dat was christelijk, of juist gezegd rooms-katholiek. Als dominee van Marken wist je, dat je naar alle waarschijnlijkheid wel in het verpleeghuis Overwhere zou komen en waarschijnlijk nooit in het Jaap van Praaghuis.

Een jaar of vijftien geleden hadden we de tijd van de fusies en de samenwerkingsverbanden in de zorgsector. En daarmee kwam ook de levensbeschouwelijke achtergrond in het geding. Er moest samengewerkt worden om effectiever en efficiënter te kunnen werken in de zorg. En bij die samenwerking werd niet meer gekeken naar de levensbeschouwing. En zo zijn veel christelijke huizen algemeen geworden. En datzelfde gold ook voor het Jaap van Praaghuis. De humanistische achtergrond telt niet meer mee.

Je kunt hier natuurlijk verschillend overdenken. De één zal wat heimwee hebben naar het oude zuilenstelsel in de zorg. (Weet je nog van de nonnetjes in het Liduinaziekenhuis?). En de ander zal de samenwerking op algemene basis toejuichen. We zijn toch allemaal mensen en als er mensen geholpen moeten worden, mag je niet kijken naar godsdienst of ras.

Het is ook zo'n vijftien jaar geleden, dat de Purmerender dominees begonnen zijn met kerkdiensten in het Jaap van Praaghuis. En daar gaan we nog altijd mee door. Iedere derde donderdag van de maand. De ene keer een pastoor en de andere keer een dominee. Die mag de dienst leiden. Maar de hand- en spandiensten rond de kerkdienst worden gedaan door het team van vrijwilligers. Die zorgen dat alles klaar staat, die halen mensen in hun rolstoel op en brengen ze weer terug naar hun kamer. Die zorgen voor koffie en thee na de dienst.

Ik wil al die vrijwilligers in verzorgings en verpleegtehuizen in het zonnetje zetten. Want dat verdienen ze. De betaalde krachten in de zorg hebben hun handen vol aan het gewone werk. Gelukkig dat er ook nog mensen zijn, die als vrijwilliger hun medemens willen helpen.

Ds J. Pronk

Zending

Het is al weer een aantal jaren geleden. Maar ik kan het me nog goed herinneren. De oude mevrouw was op Marken komen wonen om een rustige levensavond te hebben. Heel haar leven hervormd geweest. Maar nooit enig contact met de kerk gehad. Ze betaalde op tijd en verder lieten ze haar met rust. Tot haar grote genoegen.

En op Marken stond daar opeens een dominee op de stoep. Of hij kon komen kennismaken. Dat was natuurlijk wel even schrikken voor haar. Maar goed, je moet je beste beentje voor zitting. En we hebben heel genoeglijk wat gepraat. Over het leven en ook over de kerk. Zelfs over het geloof.

Bij het weggaan wilde ze mij wat geven. Nou, dat kan. Waarvoor is het bestemd? Het mag voor alles wezen, zei ze, als het maar niet voor de zending is. Wat is dat nou? Niet voor de zending? Wat hebben die zendelingen nou voor kwaad gedaan? En daar kwam het hele verhaal over onderdrukking van andere culturen, over slavenhandel en uitbuiting. Nee, de zendelingen stonden er niet best op bij deze mevrouw. Daar wilde ze beslist geen geld aan geven. Dat was haar eer tena.

Ik ben maar niet het hele gesprek aangegaan om het op zijn zachtst uitgedrukt toch wat eenzijdige beeld, dat deze mevrouw van zending heeft, wat bij te stellen. Ik weet niet, of me dat gelukt zou zijn.. Wat iemand jarenlang denkt, zit zo vast in het geheugen, dat het er niet met een paar opmerkingen uit te krijgen is.

Ik heb alleen gezegd, hoe ik erover denk. Als het geloof in Jezus Christus een stukje rijkdom in mijn leven is, dan is het toch goed om anderen die rijkdom ook te gunnen. En dat doe je toch door anderen van Jezus te vertellen. Want anders kunnen ze toch niet van Jezus weten? En vroeger was het zo, dat wij mensen uit het christelijke Europa mensen naar de heidenlanden stuurden. Onze zendelingen werden uitgezonden. Maar tegenwoordig zijn in alle landen wel christelijke kerken te vinden. En is zending meer geworden het helpen van de kerken in de andere landen bij hun christen zijn. Natuurlijk gaan nog altijd mensen in zendingsdienst. Maar dan is het om die kerken daar bij te staan om getrouwe getuigen van Jezus Christus te zijn. Zodat steeds meer mensen kunnen komen tot geloof en bekering.

Ik weet het. Er is ook de praktische kant van het helpen van de medemens. Maar dat hoort meer bij het Werelddiakonaat. Ook belangrijk. Natuurlijk. Maar laten we de zending niet vergeten. Want een mens heeft niet alleen een lichaam, maar toch ook een ziel?

Die mevrouw bij wie ik op huisbezoek was, was niet overtuigd. Nee, zei ze, iedereen moet maar zalig worden in zijn eigen geloof. Daar moet een ander zich niet tegen aan bemoeien. Maar, en dan kom je tot het heikele punt: het klinkt wel leuk en verdraagzaam om te zeggen, dat iedereen maar zalig moet worden in zijn eigen geloof. Maar als nou alleen de Here Jezus zalig kan maken. Dan is het eigenlijk alleen maar onverschilligheid, als je zegt dat een ander maar zalig moet worden in zijn eigen geloof. Dan laat je de ander alleen maar in de kou staan, als je hem niet van Jezus wil vertellen.

Kijk, wat iemand doet met de boodschap van het evangelie, dat moet ieder zelf weten. En we zullen ieders keuze dienen te respecteren. Uiteraard. Maar het is onze taak om het evangelie van Jezus Christus bekend te maken aan alle mensen. Dat was de opdracht van Jezus aan zijn discipelen. En die opdracht geldt nog altijd. De rijkdom van het geloof wil je delen met anderen. Dat is zending. De Heer zendt ons uit met de boodschap van het evangelie.

Maar neen, ik kon die lieve mevrouw niet overtuigen. En dat tientje? Nee, dat ging dus niet naar de zending, en ook niet naar de kerk. Het werelddiakonaat was toch een mooie tussenoplossing. Dan werd er tenminste voor het lichaam van die stakkerige mensen gezorgd. En de ziel? Nou ja, er zijn meer mensen dan deze ene mevrouw. En die geven wel voor de zending. Moet ook wel, want de wereld is groot en veel mensen hebben nog nooit van de Here Jezus gehoord. Het lijkt wel alsof het er steeds meer zijn.

En groots is uw roeping en heilig uw taak.....

Ds J. Pronk

Voorjaarszendingscollecte

Deze keer staat het werk van de organisatie Cipere in Kameroen centraal. In de folder kunt u hier meer over lezen. Zo kunnen wij met onze giften helpen het evangelie daar verder uit te dragen.

Roept uit aan alle stranden
Verbreid van oord tot oord
Verkondigt alle landen het evangelie woord

Iedereen heeft een folder en zakje gekregen. Alleen bij de Hervormde abonnees worden de zakjes, zoals gewoonlijk, door de leden van de Hervormde Zendingscommissie opgehaald. Het kan wat later worden, want deze week is ook de voorjaarsvakantie.

Nog even iets over de postzegels en kaartenactie. In 2006 heeft die € 31.537,49 opgebracht. U begrijpt dus dat kaarten en postzegels zeer welkom zijn.

Met vriendelijke groet,
De Hervormde Zendingscommissie

Rooster Kerkrentmeesters Patmoskerk

Maart: Piet Boes en Freek Visser

Agenda 25 februari – 3 maart 2007

Zondag	25 februari	20.00 uur	Marcantat	Patmoskerk
Woensdag	28 februari	20.00 uur	Bel. Catechisatie	Herv. Pastorie
Vrijdag	2 maart	20.00 uur	M.B.E.	Hal

Activiteiten voor de agenda doorgeven op tel. 601263

Mededelingen van de redactie

Stukken voor het kerkblad (meditaties, advertenties ed.) dienen maandagavond om uiterlijk 19.00 uur aangeleverd te worden bij:

A. Zondervan, Kerkbuurt 93a (601382) of bij
J.P. van Altena, IJsselmeerweg 12 (601703)

De kosten voor een advertentie zijn 5 euro.

Getypte stukken bij voorkeur aanleveren met lettertype Times New Roman 12.

Het bankrekeningnummer van de redactie is 79.18.82.462 ten name van K. Zeeman e/o J.P. van Altena, inz. Protestants Kerkblad.

In Liefdevolle Herinnering

24-2-1992

24-2-2007

Dirk Bootsman

Thuiskomen

Dat thuiskomen is erg oh God,
mijn huis is zo verlaten.
Steek ik de sleutel in het slot
dan kan ik de stilte haten.

Ik was op visite deze dag
ze hebben mij verwend.
Ik voel dat ik niet klagen mag,
't verdriet is U bekend.

Maar steeds is er dat lege huis
waar hij me niet meer wacht.
Ach, elk mens heeft zijn eigen kruis,
elk mens zijn eigen klacht.

Mijn kind, zeg Mij al je verdriet,
Ik heb Mij niet vergist.
Echt, Ik negeer je tranen niet
Ik weet dat je hem mist.

Steek je sleutel in het slot
denk dan, 'k ben niet alleen;
de eerste die mij groet is God
want Hij ging nimmer heen.

Eerst kom je Thuis waar hij ook is.
Ik kom je Zelf wel halen.
Dat Thuiskomen kent geen gemis,
Thuis in des Hemels zalen.

Een zwerver, op zoek naar echte liefde

Hij begon met twee biertjes, 's avonds tijdens het stappen en eindigde als junkie op straat. De drugs en de drank deden hem zijn gebrek aan liefde vergeten. Een paar jaar geleden kickte hij af bij Teen Challenge. Jan Lanser (35) ziet het als een wonder van God. "Ik heb nu zoveel liefde in mij voor anderen".

Jan had geen gemakkelijke jeugd. Zijn vader en moeder waren beiden alcoholist en scheidden toen hij acht was. "Ik miste aandacht, genegenheid en geborgenheid," vertelt hij. "Mijn ouders hadden vaak feestjes en dan vergaten ze mij. Ik herinner me dat ik ze 's nachts als driejarig kind met een dekentje liep te zoeken.

Toen hij in de puberteit kwam, begon hij zelf te drinken. Er was voor hem geen tussenweg, drank was de enige manier waarop het gezellig kon zijn. Omdat hij zich in die tijd onrustig voelde, besloot hij de wereld in te trekken. Hij werd matroos op een vrachtschip. Maar ook hier kon hij niet aarden. Hij verliet het schip en vergokte en verbraste binnen drie weken al zijn spaargeld. Jan: "Alles wat ik in die tijd aan geld binnenkreeg ging op aan drank. Al snel kon ik mijn huur niet meer betalen. Mijn relaties gingen kapot, ik verloor mijn baan en mijn huis."

In de jaren die volgden verhuisde hij vaak en had hij tal van baantjes. Hij bekeerde zich tot het christelijk geloof, maar zijn verslaving ontwikkelde zich van kwaad tot erger. Inmiddels was hij boven een coffeeshop in Den Helder komen te wonen waardoor hij in aanraking kwam met allerlei soorten drugs, waaronder cocaïne en heroïne. Het druggebruik ging zijn leven overheersen, vertelt Jan. "Ik gebruikte zelfs coke tijdens mijn werk in de bouw. Toen ik op een avond in een drugsroes zes etages naar beneden stortte, was de maat vol. Ik besloot in therapie te gaan."

Hij kickte af en deed mee aan een begeleidwonenproject. Toen hij na tien maanden op verlof mocht, ging het meteen weer mis. Hij raakte opnieuw aan de coke en belandde op straat. "Ik leefde 24 uur per dag op niets anders dan drop, drugs en M&M's.

Ik bemiddelde bij deals met drugs, wapens en vrouwen en scharrelde zo mijn kostje bij elkaar. Vaak was ik doorweekt en tot op het bot verkleumd. Ik zat onder de zweren en mijn voetzolen waren kapot, waardoor ik op de zijkanten van mijn voeten moest lopen. Ik zag eruit als een melaatse. Op een gegeven moment lag ik twee dagen onder een betonnen talud. Ik wist één ding: God is er altijd. Ik ben op mijn knieën gegaan en zei: Heer, hier ben ik, ik kan het niet. Ik heb U nodig."

Jan verzamelde zijn laatste krachten en reisde van Noordholland terug naar Friesland, waar zijn moeder woont. "Ik was uitgeput en kon geen honderd meter meer lopen. Ik gooide al mijn drugs weg en kickte opnieuw af. Twee weken ben ik doodziek geweest. Ik deed geen oog dicht en doorstond hevige pijnen. Toen ik bij de daklozenopvang terechtkwam, viel ik helaas vrij snel weer terug in mijn oude gewoonte. Daarom zocht ik contact met Teen Challenge. Met Gods hulp en de enorme steun van de mensen daar ben ik uiteindelijk van de drugs afgekomen. Ik ervoer er zoveel liefde, geborgenheid en steun. Zelfs als ik fouten maak, kan ik bij ze terecht." Bij Teen Challenge veranderde Jan van een flierefluiter in een standvastige persoonlijkheid. Jan: "Mijn ja is nu ja en mijn nee is ook echt nee. Ik heb geleerd te beseffen dat ik er mag zijn zoals ik ben. Nu kan ik liefde aanvaarden en geven. Ik voel zoveel liefde in me voor anderen. En dat is allemaal dankzij het wonder dat God in mijn leven gedaan heeft."

Op dit moment bereidt Jan zich voor om weer op zichzelf te gaan wonen en in de nabije toekomst wil hij met probleemjongeren werken. Bang om in oud gedrag te vervallen is hij niet. "Er is altijd verleiding, maar ik merk dat wanneer ik ga bidden, ik kracht krijg van God. Ik heb nu al verschillende malen gemerkt, dat ik met God in staat ben de verleiding te weerstaan."

Teen Challenge Nederland, Veelerveen, tel. 0597-541188, giro 1885500